

Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta v Praze, katedra výtvarné výchovy

Posudek diplomové práce Veroniky Hradička Holé, prezenční studium jednooborové
Mgr.A. Michal Sedlák

Téma: MÍSTO SETKÁNÍ

Veronika Hradička Holá si vybrala téma „Místo setkání“ konkrétně ve veřejném prostoru. Diplomová práce je pojatá poměrně racionálně a vychází ze snahy obecně postihnout téma v rámci jeho širokého záběru. Posluchačka mapuje taková místa, ve kterých se člověk běžně pohybuje a kde dochází k různým interakcím. Jsou zde také související subtémata, která jsou zpracovaná jako samostatné kapitoly jako jsou například „Pozdrav“, „Setkání s výtvarnou kulturou“, „Chrám – univerzální místo setkání“, či „Veronika Bromová – veřejné versus soukromé, setkání s jinakostí“. Tyto kapitoly působí navzájem poněkud nesourodě, nicméně po bližším prostudování je jasný záměr posluchačky. Studentka ví, že k setkání dochází na různých úrovních a různým způsobem. Posluchačka v celé práci směřuje k obecným definicím, spíše se zabývá typologií jevů, které setkání člověka provází. Veroniku na jednu stranu zajímá setkání na běžných místech ve veřejném prostoru jako je ulice či prostředky hromadné dopravy, ale i setkání na místech, které mají výjimečné postavení ve hmotném světě a to jsou posvátná místa různého druhu a času vzniku. Studentka je chápe jako univerzální místo setkání, kde se setkávají či setkávali lidé různých společenských vrstev a postavení. Také ji fascinuje, že kvůli „pouhému“ setkávání podobná místa vznikají. Je škoda, že dále nepátrá po konkrétních motivech, příčinách pro vznik specifických sakrálních staveb a posvátných míst. Princip setkání nemá pro člověka jen materiální časoprostorový rozměr, ale i rozměr duchovní. Veronika je si toho vědoma, všimá si rozdílnosti přístupu člověka v řešení tohoto principu ve stavbách v různých kulturách a náboženství. Její studium této konkrétní problematiky je však jen náznakem, nedopouští se srovnání, které může být zajímavé. V oblasti výtvarné kultury se věnuje tématu v oblasti uměleckých hmotných vstupů do veřejného prostoru i akčním polohám umění. Zde jednotlivé umělecké počiny vzájemně konfrontuje, ale je znát, že některé realizace posluchačka dobře nezná, či podrobněji nenastudovala, protože se například nevěnuje širším vztahům a kontextům. Nejpřesvědčivěji tak zní rozbor díla „We“ od Jaume Plensa v rámci výstavy Transparency.

Zvláštním oddílem práce je motiv setkání veřejného a osobního, zvláště pak chápání jinakosti s ohledem k většině. Diplomantka jej uvádí na pozadí děl Veroniky Bromové, kterou má zřejmě ráda, jinak však nenabízí kontexty jiných autorů, které by tento způsob projekce v diplomové práci potvrdily.

Veronika Hradička Holá vytvořila také soubor několika krátkých videí, která zaznamenávají určité situace především v městském veřejném prostoru s poukazem na opakování děje, neobyčejné setkání nebo náhlou změnu. Videá jsou zaznamenána amatérsky, ale to v daném případě nevádí a z tohoto pohledu jsou nejzajímavější a nejpovedenější „Setkání v tramvaji“ a „Setkání na křižovatce“.

V didaktické části je mnoho zajímavých nápadů, které jsou v řadách však zpracovány poněkud povrchně. Motivování žáků je vedeno často příliš přímočaře, množství grafů a reflexí je v určitém nepoměru ke skutečné připravenosti úkolu. Z fotodokumentace je ale znát, že výsledek se docela povedl.

Veronika Hradička Holá splnila zadání diplomové práce, nicméně celkové působení díla je rozpačité a nastolené problémy jsou většinou jen nastíněné. Je to škoda, protože studentka má v sobě potenciál, který nedokázala aktuálně využít. Grafická úroveň je průměrná a překlepy či jiné chyby minimální.

Navrhuji hodnocení dobře

V Praze dne 17.5. 2010

Mgr.A. Michal Sedlák